

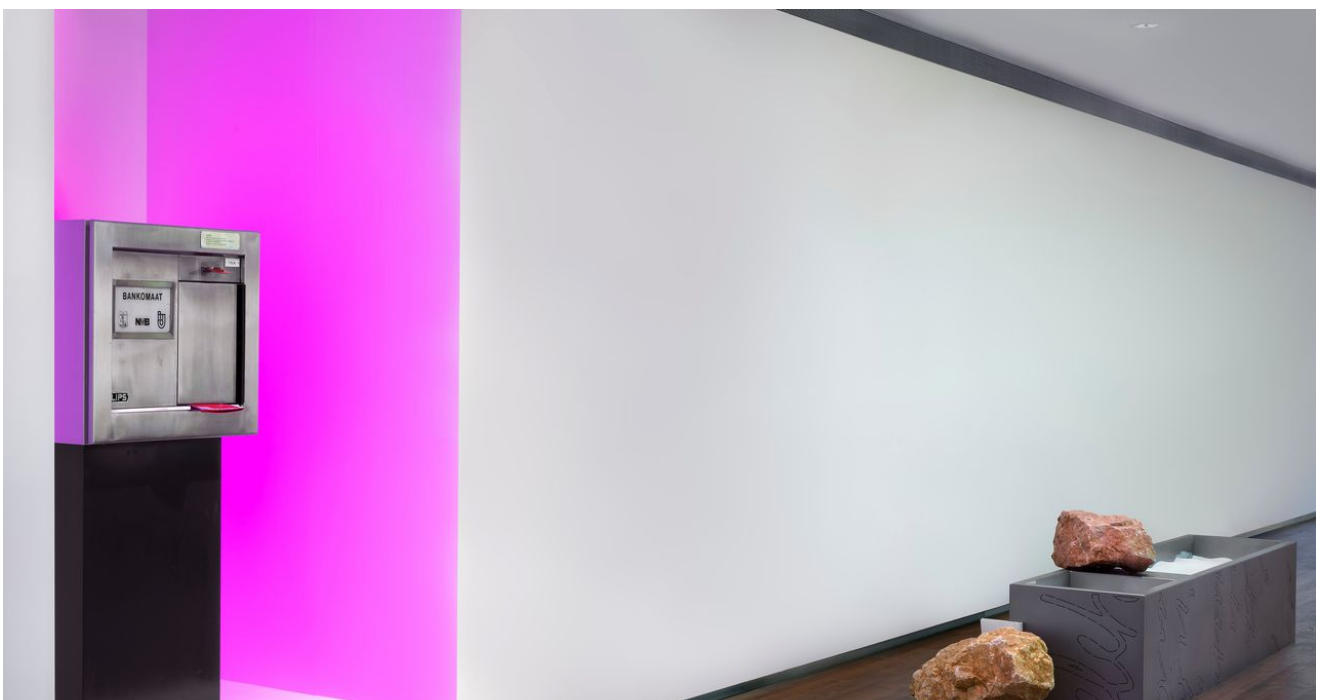
N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

In de Hermitage is het zoeken naar de expositie van Saskia Noor van Imhoff

Tentoonstelling

Het werk van Saskia Noor van Imhoff gaat over het systeem van de kunstwereld. Ze won er de ABN Amro Kunstprijs mee.

 Janneke Wesseling 10 april 2018

De installatie #+32.001Hot-bain marie drop-in van Saskia Noor van Imhoff.

Foto Gert Jan van Rooij 📷

Kunstwerken hebben een eigen levensduur, soms lang, soms kort. Ze leven in de aandacht die we eraan besteden, op een tentoonstelling, in een gesprek, in een geschreven tekst. Saskia Noor van Imhoff (1982) houdt zich bezig met de manier waarop musea en verzamelaars kunstwerken in leven houden, of juist hun leven beëindigen. #+33.001*Packaging must not be damaged. Observe the best before date* luidt de titel van haar zojuist verschenen kunstenaarsboek: ‘De verpakking mag niet worden beschadigd. Houd rekening met de houdbaarsheidsdatum.’ Het onderwerp van het werk van Van Imhoff is het ‘systeem’ van de kunstwereld. Zij onderzoekt hoe het veld van de kunst ‘werkt’.

Beeldende kunst

Saskia Noor van Imhoff:

tentoonstelling ABN Amro

Kunstprijz. T/m 17 juli in de

Hermitage, Amstel 51, Amsterdam.

Imhoffs fascinatie voor catalogiseren, archiveren en ordenen blijkt uit het ‘#+33.001’ in de titel, een raadselachtige en ironische nummering die onderdeel is van de systematiek waarmee ze haar werk archiveert. Het boek, in langwerpige formaat, bevat uitvergrote fragmenten van drukwerk, onleesbare notities, lege pagina’s; alsof de kunstenaar met grote zorg snippers heeft verzameld van iets wat zich, eenmaal gereconstrueerd, als betekenisvol aan ons zou openbaren.

Vorig jaar won Van Imhoff de ABN Amro Kunstprijs, bestaand uit 10.000 euro, een tentoonstelling in De Hermitage in Amsterdam en de productie van een boek. In een galerij in de Hermitage plaatste zij een aantal

roestvrijstalen vitrines. Hierin liggen onder meer, in een bed van sneeuwwit zout, keien en kunstwerken. Enkele van deze kunstwerken kocht Van Imhoff op een kunstveiling waar stukken uit de kunstcollectie van ABN Amro werden geveild, als een opschoningsactie. Ook delen van haar eigen boek liggen in de vitrines. Grote keien liggen ook op de grond en bovenop de hoek van een vitrine, alsof ze er toevallig terecht zijn gekomen. Verder is er een oude betaalautomaat van ABN Amro, eveneens gekocht door Van Imhoff, bovenop een monumentale sokkel in een nis die belicht wordt met fluorescerend roze licht.

De tentoonstelling kan gezien worden als een groot stilleven waarvan de kunst zelf het onderwerp is. In dit stilleven verwijst het zout naar conservering en de vitrines met hun kille materiaalgebruik en pompeuze proporties figureren als moderne graftombes voor kunstwerken. De eigenlijke betekenis van kunst, zo laat Van Imhoff zien, zit hem niet in de kunstwerken zelf, maar in conserverings- en archiveringsmethodes, in aankoop- en ontzamelingsbeleid, in displaytechnieken en pr.

Terwijl Van Imhoff expliciet verwijst naar het verzamelbeleid van ABN Amro werkt haar tentoonstelling ook impliciet als commentaar op gastheer De Hermitage. De bezoeker moet wel heel vastbesloten zijn om deze tentoonstelling te vinden. Aanwijzingen zijn er niet. Het is onwaarschijnlijk dat van de duizenden bezoekers aan de Hollandse Meesters uit St-Petersburg er zelfs maar een klein aantal bij Van Imhoff terecht zal komen. Tenzij ze naar de wc moeten, een deur openen en dan, onderweg naar de toiletten, toevallig bij Van Imhoff belanden. Zijn ze hier eenmaal, dan ontbreekt een audiotour om de werken uit te leggen en is men vermoedelijk onthand. Bij de Hollandse Meesters wordt wel veel geluisterd, maar nauwelijks gekeken. Is the best before date van de Hollandse meesters nog niet verstreken, of juist wel?